

Sygn. akt V CSK 444/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.

przy uczestnictwie Z. F. i D. F.

o wpis hipoteki przymusowej do księgi wieczystej Kw nr [...],

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego
w C.

z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ §1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, odwołanie się do przesłanki potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć.

W niniejszej sprawie problem przedstawiony przez skarżącego doczekał się już wykładni Sądu Najwyższego w postanowieniu z dnia 7 listopada 2013 r., V CSK 547/12 (nie publ.), w którym wyjaśniono, że uzyskanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych hipoteki przymusowej na nieruchomości będącej przedmiotem wspólności majątkowej małżeńskiej, stosownie do art. 26 ust. 3a pkt 2 u.s.u.s. i art. 110 u.k.w.h., może nastąpić na podstawie nieostatecznej decyzji ustalającej istnienie należności z tytułu składek i ich wysokości, wydanej w stosunku do dłużnika i jego małżonka. Kwestia ta nie wymaga zatem ponownego wyjaśnienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]